సార్దుల్ సింగ్

వర్సెస్

ప్రీతమ్ సింగ్ మరియు ఇతరులు

మార్చి 18, 1999

[M. జగన్నాధ రావు మరియు A.P. మిశ్రా, న్యాయమూర్తులు.]

న్యాయవాదుల చట్టం, 1961:

న్యాయవాది – దుష్ప్రవర్తన – శిక్ష – ప్రతివాది వృత్తిపరమైన దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డాడు – మూడేళ్లపాటు ప్రాక్టీస్ నుండి సస్పెన్షన్ – సస్పెన్షన్ ఆర్డర్ ఉన్నప్పటికీ, సస్పెన్షన్ ఆర్డర్‌ను ఉల్లంఘిస్తూ ప్రతివాది ప్రాక్టీస్‌ను కొనసాగించాడు – ప్రతివాది తాజా దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డారని అప్పీలుదారు ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ముందు దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదు - అతను వృత్తిపరమైన దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ గుర్తించింది మరియు నమోదు సమయంలో అతను క్రిమినల్ కోర్టు దోషిగా నిర్ధారించబడ్డాడనే వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టినందుకు - ఉపదేశపు శిక్ష విధించబడింది - శిక్షపై అసంతృప్తిగా ఉన్న అప్పీలుదారు బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ముందు అప్పీలుకు ప్రాధాన్యతనిచ్చారు. సస్పెన్షన్ సమయంలో ప్రాక్టీస్ చేసినందుకు మరియు వాస్తవాన్ని దాచినందుకు ప్రతివాది దోషి - బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా మూడు సంవత్సరాల సస్పెన్షన్ శిక్షను పెంచింది - బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ముందు ప్రతివాది సమీక్షను దాఖలు చేశారు - సమీక్షలో బార్ కౌన్సిల్ రెండు కారణాలపై దాని మునుపటి ఆర్డర్‌ను పక్కన పెట్టింది -(i) అణచివేతకు సంబంధించిన వాస్తవాన్ని అప్పీలుదారు ఫిర్యాదులో ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించలేదు - (ii) ప్రాక్టీస్ సస్పెన్షన్ సమయంలో ప్రతివాది ద్వారా వకాలత్నామా దాఖలు చేసే ఒకే ఒక్క మరియు ఏకైకచర్య మాత్రమే జరిగింది - బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ఆర్డర్‌కు వ్యతిరేకంగా సుప్రీంకోర్టులో ఫిర్యాదుదారుడు అప్పీల్ చేయడానికి ఎంచుకున్నారు –నిర్ణయం– బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా కేసు పరిస్థితులలో ఉల్లంఘనను ఏకైక ఉదాహరణగా పరిగణించడం సరికాదు - కోర్టు లేదా అధికారం ముందు వాదించనప్పటికీ, ఒక సమస్య రూపొందించబడితే మరియు పార్టీలు దాని గురించి కాన్షియస్ తో ఉంటే మరియు ఆ సమస్యపై విచారణకు వెళ్లి సాక్ష్యాలను ఉదహరిస్తే మరియు పేర్కొన్న సమస్యకు సంబంధించి సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించడానికి లేదా సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేయడానికి అవకాశం ఉంటే, ఒక నిర్దిష్ట అభ్యర్ధనను కోరుకునే విషయంలో ఎటువంటి అభ్యంతరం తర్వాత లేవనెత్తడానికి అనుమతించబడదు

– మొదటి ప్రతివాది యొక్క దుష్ప్రవర్తన చాలా తీవ్రమైనది మరియు బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా దాని ప్రారంభ క్రమంలో మూడు సంవత్సరాల పాటు సస్పెన్షన్ శిక్షను విధించడాన్ని పూర్తిగా సమర్థించారు – ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ద్వారా మూడేళ్ల పాటు ప్రాక్టీస్ నిషేధిస్తూ తాజా ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలి.

సివిల్ అప్పీ లేట్ జ్యూరిస్డిక్షన్ : సివిల్ అప్పీల్ నెం.1763/1993.

R.P. No.6/1991 లో బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క క్రమశిక్షణా కమిటీ 17.04.1992 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఈ అప్పీలు.

A.D. సిక్రి, అప్పీలుదారు తరపున.

ప్రతివాదుల తరపున ఎక్స్– పార్టె.

కోర్టు యొక్క కింది ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది:

ఇది మొదటి ప్రతివాది–న్యాయవాది దాఖలు చేసిన రివ్యూ పిటిషన్‌లో 27.04.1992న బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులపై ఫిర్యాదుదారు దాఖలు చేసిన అప్పీల్, దీని ద్వారా రివ్యూ అనుమతించబడింది మరియు బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా తేదీ 04.10.1991 ఆమోదించిన ఉత్తర్వును పక్కన పెట్టి, 02.05.1990 నాటి ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ఆర్డర్ పునరుద్ధరించబడింది.

ఈ అప్పీలులో 01.11.1993న నోటీసు జారీ చేయబడింది మరియు మొదటి ప్రతివాదికి సర్వ్ చేయబడింది మరియు అతను కూడా కౌంటర్ దాఖలు చేశారు. ఆ తర్వాత పిటిషనర్ ఫిర్యాదుదారునికి 18.03.1994 తేదీతో రీజాయిండర్ దాఖలు చేశారు. ఈ విషయం 29.01.1999న ఈ కోర్టులో విచారణకు వచ్చింది మరియు మొదటి ప్రతివాది లేదా అతని న్యాయవాది శ్రీ ఎన్.ఎస్. బిష్త్ హాజరయ్యారు. గంటన్నర కంటే ఎక్కువ సమయం గడిచిన తర్వాత, పేర్కొన్న న్యాయవాది అటెండ్ అయ్యారు మరియు మొదటి ప్రతివాది మరొక న్యాయవాదిని ఎన్గేజ్ చేయాలనుకున్న రౌండ్‌లో రెండు నెలల క్రితం మొదటి ప్రతివాది తన నుండి ఫైల్‌ను తీసుకున్నారని ప్రాతినిధ్యం వహించారు. మరియు ఆ తర్వాత అతనికి (మిస్టర్ బిష్త్) ఎటువంటి సూచనలు ఇవ్వబడలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో, మేము విషయాన్ని వాయిదా వేసాము మరియు హౌస్ నెం.190 మొదటి అంతస్తు, గౌతమ్ నగర్, న్యూఢిల్లీలోని మొదటి ప్రతివాదికి తాజా నోటీసును పంపించారు మరియు అతను హాజరుకాకపోతే కేసును ఎక్స్–పార్టీగా కొనసాగిస్తామని అతనికి తెలియజేసారు. కార్యాలయం 21.01.1999 నాటి ఈ కోర్టు ఉత్తర్వును పాటించినట్లు 08.02.1999 నాటి నివేదికను

దాఖలు చేసారు మరియు మొదటి ప్రతివాదికి నోటీసు జారీ చేయబడింది మరియు రసీదు కూడా పొందబడింది. కొన్ని వాయిదాల తర్వాత మొదటి ప్రతివాది తరపున ఎవరూ హాజరుకావడం లేదని పేర్కొంది. ఈ విషయం ఈరోజు మళ్లీ తెరపైకి వచ్చింది మరియు మొదటి ప్రతివాది లేదా అతని న్యాయవాది హాజరుకాలేదు. కాబట్టి, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదనలు విన్న తర్వాత మరియు మొదటి ప్రతివాది తరపున దాఖలు చేసిన కౌంటర్ మరియు అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన తదుపరి రిజైండర్‌ను పరిగణనలోకి తీసుకొని విషయాన్ని పరిష్కరించడం తప్ప మాకు వేరే మార్గం లేదు.

కేసు వాస్తవాలు ఏమిటంటే, 29.11.1984న ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ శ్రీ ప్రీతమ్ సింగ్‌ను మొదటి ప్రతివాది వృత్తిపరమైన దుష్ప్రవర్తనకు దోషిగా నిర్ధారించింది. మరియు అతనిని మూడు సంవత్సరాల పాటు ప్రాక్టీస్ నుండి సస్పెండ్ చేసింది. మొదటి ప్రతివాది ఈ కోర్టులో అప్పీల్ దాఖలు చేసి, ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ యొక్క ఆ ఉత్తర్వుపై స్టే పొందారు. బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ముందు మొదటి ప్రతివాది కోరిన అప్పీల్ 13.12.1986న కొట్టివేయబడింది మరియు 22.01.1987న నోటిఫికేషన్ జారీ చేయబడింది, దాని యొక్క ఆపరేటివ్ భాగం క్రింది విధంగా ఉంది:

> "కాబట్టి శ్రీ ప్రీతమ్ సింగ్, న్యాయవాది 01.09.1983 నాటికి అతని న్యాయవాది YD No.D/300, 16.09.1986 గడువు ముగియడంతో మూడు సంవత్సరాల పాటు న్యాయవాదిగా ప్రాక్టీస్ చేయకుండా సస్పెండ్ చేయబడిందని నమోదు చేసారు."

22.01.1987 నాటి ఈ నోటిఫికేషన్ మొదటి ప్రతివాదికి ఇతరులతో తెలియజేయబడింది, ఇది పేర్కొన్న నోటిఫికేషన్ నుండే వెల్లడి చేయబడింది.

ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్‌లో అప్పీలుదారు 16.09.1986 నుండి 16.09.1989 వరకు మొదటి ప్రతివాది యొక్క సస్పెన్షన్ ఆర్డర్ ఉన్నప్పటికీ, మొదటి ప్రతివాది బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ఆర్డర్‌ను ఉల్లంఘిస్తూ ప్రాక్టీస్ కొనసాగిస్తున్నారని ఫిర్యాదు చేశారు మరియు పై నోటిఫికేషన్ తర్వాత కూడా మరియు తద్వారా అతను శిక్షార్హమైన తాజా దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డారు. మొదటి ప్రతివాది ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ముందు సమాధానం దాఖలు చేసి, ఆ తర్వాత, ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ద్వారా 02.05.1990న ఒక ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది ప్రతివాది వృత్తిపరమైన నేరాన్ని కలిగి ఉండటం వంటి ప్రవర్తన అతను సస్పెన్షన్ సమయంలో మరొక పేరు "ప్రీతమ్ సింగ్" కి బదులుగా "P.S. మదన్" తో ప్రాక్టీస్ కొనసాగించారు. ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ అతనిని దోషిగా నిర్ధారించిన మరొక విషయం ఏమిటంటే,

మొదటి ప్రతివాది అతని నమోదు సమయంలో భౌతిక వాస్తవాలను దాచిపెట్టాడు, ఒక క్రిమినల్ కోర్టు ద్వారా మునుపటి నేరారోపణకు సంబంధించి, మొదటి ప్రతివాది నార్కోటిక్ డ్రగ్స్ చట్టం కింద నేరానికి పాల్పడినట్లు రుజువైంది మరియు ఆరు నెలల జైలు శిక్ష విధించబడింది. (వాస్తవానికి అతను ఇంతకు ముందు సర్వీస్‌లో ఉన్నారు మరియు తప్పనిసరిగా పదవీ విరమణ పొందారు). మొదటి ప్రతివాదిని Mr.T.S ఒబెరాయ్ 04.12.1974న అయితే మొదటి ప్రతివాది నింపిన ఎన్‌రోల్‌మెంట్ ఫారమ్‌లో పేర్కొన్న వాస్తవాన్ని వెల్లడించలేదు, కోర్టు దోషిగా నిర్ధారించిందని ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ గమనించింది. ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ఫిర్యాదుదారు (అప్పీలెంట్) తరపున సమర్పించిన నోటిమాటగా ఆధారాలను చర్చించింది. అంటే CW 1 నుండి 4 వరకు వీరిలో ముగ్గురు న్యాయస్థానాల ఉద్యోగులు, ఇందులో మొదటి ప్రతివాది వకాలత్నామా దాఖలు చేశారు లేదా 16.09.1986 నుండి 16.09.1989 వరకు సస్పెన్షన్ సమయంలో హాజరవుతున్నారు. ఈ వ్యవధిలో మొదటి ప్రతివాది ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నారనే వాస్తవాన్ని రుజువు చేసే కోర్టు రికార్డుల సంబంధిత కాపీలు CW1/A, CW1/B, CW1/C, CW1/D, CW1/E, CW1/F, CW2/A&CW2/B గా గుర్తించబడ్డాయి. ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ద్వారా మరియు దాని క్రమంలో పేర్కొన్న వ్యవధిలో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నప్పుడు మొదటి ప్రతివాది తన పేరును “P.S. మదన్” గా సూచించబడింది. ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ తుది నిర్ధారణ ఈ విధంగా ఉంది:

> "ఇరు పార్టీలను విన్న తర్వాత మరియు రికార్డును పరిశీలించిన తర్వాత, మేము కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై మా ఆలోచనాత్మక పరిశీలనను అందించాము మరియు ప్రతివాది పిటిషన్ దాఖలు చేసినట్లు నిర్ధారణకు వచ్చాము మరియు శ్రీమతి సవితా దేవి విషయంలో సస్పెన్షన్ సమయంలో వకాలత్నామా, మరియు ఎన్‌రోల్‌మెంట్ ఫారమ్‌లో శ్రీ T.S.ఒబెరాయ్ కోర్టు నుండి అతని నేరారోపణ వాస్తవాన్ని కూడా సప్రెస్డ్ చేసారు మరియు ఫిర్యాదుదారు రెండు వైపులా ఉన్న ప్రతివాదిపై తన కేసును విజయవంతంగా నిరూపించారు.”

ఫిర్యాదుదారు-అప్పీలెంట్ పైన పేర్కొన్న సాక్షులను CW1 నుండి CW4 వరకు విచారించినప్పుడు ఇక్కడ పేర్కొనవచ్చు, మొదటి ప్రతివాది చెప్పబడిన సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి ఎంచుకోలేదు. అయితే, ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ శిక్ష ప్రశ్నకు వచ్చినప్పుడు, మొదటి ప్రతివాదికి 'ఉపదేశంగా' సరిపోతుందని భావించి, ఒక హెచ్చరిక ఉత్తర్వును ఆమోదించింది మరియు దానిని రోల్స్‌లో నమోదు చేయాలని ఆదేశించింది.

మొదటి ప్రతివాదికి విధించబడిన శిక్ష యొక్క పరిమాణం పట్ల అసంతృప్తి, అప్పీలుదారు–ఫిర్యాదుదారు బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేశారు. బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా 04.10.1991 నాటి ఉత్తర్వుల ప్రకారం, రాష్ట్ర బార్ కౌన్సిల్ యొక్క రెండు పరిశోధనలు సాక్ష్యాధారాలతో సమర్ధించబడుతున్నాయని నిర్ధారణకు వచ్చారు, మొదటి ప్రతివాది అతను నమోదు చేసుకున్న సమయంలో అతని నేరారోపణకు సంబంధించిన వాస్తవాలను అణచివేయడంలో దోషి అని మరియు మొదటి ప్రతివాది 16.09.1986 నుండి 16.09.1989 మధ్య కాలంలో 13.12.1986 నాటి బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క మునుపటి ఆర్డర్‌లో ఉన్న నిషేధాన్ని ఉల్లంఘిస్తూ ప్రీతమ్ సింగ్‌గా కాకుండా వేరే పేరుతో పి.ఎస్.మదన్‌తో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నారు. దీంతో బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా శిక్ష యొక్క పరిమాణంలోకి వెళ్లింది మరియు అప్పీలుదారుని ఉపదేశంతో విడిచిపెట్టి ఉండాల్సింది కాదని, అయితే ఆర్డర్ తేదీ నుండి మూడు సంవత్సరాల పాటు ప్రాక్టీస్ నుండి అతన్ని సస్పెండ్ చేయాలని భావించింది. బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా అతనిని 04.10.1991 నుండి మూడు సంవత్సరాల పాటు ప్రాక్టీస్ నుండి సస్పెండ్ చేస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది.

ఈ కోర్టు ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి బదులుగా మొదటి ప్రతివాది, బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ముందు న్యాయవాదుల చట్టంలోని సెక్షన్ 44 కింద రివ్యూ దరఖాస్తును దాఖలు చేసారు. ఆ తరువాత, బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా 27.4.92 న, 4.10.1991 నాటి మునుపటి ఉత్తర్వును పక్కనపెట్టి, ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ఆమోదించిన హెచ్చరిక ఉత్తర్వును పునరుద్ధరించింది. సమీక్ష క్రమంలో, నేరారోపణకు సంబంధించిన వాస్తవాలను అణచివేయడాన్ని బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా గమనించింది, నమోదు సమయంలో, ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ముందు అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదులో ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించబడలేదు మరియు దానిలోకి వెళ్లకూడదు. ప్రాక్టీస్ సస్పెన్షన్ ఆర్డర్ ఉల్లంఘనకు సంబంధించినంత వరకు, బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా గమనించిన విషయం ఏమిటంటే, వకాలత్నామా మరియు పిటిషన్ దాఖలుకు సంబంధించిన విషయం శ్రీమతి సవితా దేవి మరియు అందుచేత ఒంటరి మరియు ఏకైక చర్య. P.S.మదన్ అనే వేరే పేరుతో ప్రాక్టీస్ చేస్తున్న మొదటి ప్రతివాదికి సంబంధించి, బార్ కౌన్సిల్ ఈ క్రింది విధంగా గమనించింది:

> "అతను ప్రీతమ్ సింగ్ మదన్ పేరు మీద సంతకం చేశాడా లేదా పి.ఎస్. మదన్ అనేది సంబంధం లేదు."

27.04.1992 నాటి పై ఆర్డర్ మా ముందు అప్పీల్‌లో ఉంది. మేము అప్పీలుదారు కోసం న్యాయవాది ద్వారా విన్నాము. ఇప్పటికే చెప్పినట్లు, మొదటి ప్రతివాది ఎక్స్–పార్టె గా ఉండటానికి

ఎంచుకున్నారు. మేము అతను దాఖలు చేసిన కౌంటర్‌ను మరియు అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన రిజైండర్‌ను కూడా పరిశీలించాము.

ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ముందు దాఖలు చేసిన పత్రాలు మరియు శ్రీమతి సవితా దేవికి సంబంధించిన సాక్ష్యంగా గుర్తించబడినప్పటికీ, గమనించవచ్చు. 02.05.1990 నాటి ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ యొక్క ఉత్తర్వు నుండి వెల్లడైన విధంగా నాలుగు కేసులు ఉన్నాయి, అవి: కేసు నం.500/90 (శ్రీమతి సవితా దేవి v. రేవా దేవి), సూట్ నెం.501/90 ఒరిజినల్ సూట్ నం.376/88 శ్రీమతి సవితా దేవి v. ఇస్లాముద్దీన్, సూట్ నెం.502/90 శ్రీమతి సవితా దేవి v. రామ్ చంద్ర, కేసు నం.37/88 శ్రీమతి. సవితా దేవి v. జయదేవ్. కాబట్టి శ్రీమతి సవితా దేవి అనే వ్యక్తికి సంబంధించినవి అయితే నాలుగు కేసులు మాత్రమేనని స్పష్టమవుతోంది. బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా, ఉల్లంఘనను ఏకైక ఉదాహరణగా పరిగణించడం సరికాదు.

వాస్తవానికి, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది మాట్లాడుతూ, ఈ కోర్టులో జాబితా దాఖలు చేయబడిన ఇతర కేసులు పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్నాయని పేర్కొన్నారు. ఆ జాబితాలో సుమారు 15 కేసులు ప్రస్తావించబడినట్లు మేము కనుగొన్నాము, అయితే పేరా 11లో ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ ముందు అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన వ్రాతపూర్వక సమర్పణలలో అంగీకరించబడినందున మేము వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు. సవితాదేవికి సంబంధించిన పై నాలుగు కేసులకు సంబంధించిన పత్రాలను మాత్రమే సాక్షుల ద్వారా ప్రదర్శించారు. అందువల్ల, సవితాదేవికి సంబంధించి మొదటి ప్రతివాది వకాలత్నామా దాఖలు చేసిన నాలుగు కేసులను విస్మరించి, సమీక్షలో ఉన్న ఆర్డర్‌లో బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా కేసును ఒకే ఉదాహరణగా పరిగణించడం సరికాదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము లేదా సంబంధిత వ్యవధిలో కోర్టులకు హాజరయ్యారు.

అతని నేరారోపణకు సంబంధించిన వాస్తవాలను అణిచివేసేందుకు సంబంధించి, బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా తన రివ్యూ ఆర్డర్‌లో మరో తీవ్రమైన తప్పు చేసింది. అసలు ఫిర్యాదులో అతని నేరారోపణకు సంబంధించిన అంశం ప్రత్యేకంగా లేవనెత్తబడనప్పటికీ, ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ రూపొందించిన రెండు అంశాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి ఈ నేరారోపణకు సంబంధించిన వాస్తవాలను అణచివేయడానికి సంబంధించినది. సాక్ష్యాలను నడిపించడానికి అనుమతించబడింది మరియు మొదటి ప్రతివాది యొక్క నేరారోపణకు సంబంధించిన పత్రాలు ఎగ్జిబిట్‌లుగా గుర్తించబడ్డాయి. మొదటి ప్రతివాది తన నేరారోపణకు సంబంధించిన పత్రాలకు సంబంధించి సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేసే అవకాశం ఉన్నది కానీ అతను సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్

చేయడానికి కూడా ఎంచుకోలేదు. అలాగే అతను దోషిగా నిర్ధారించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు సమర్పించలేదు. న్యాయస్థానం లేదా అధికారం ముందు ప్లీడింగ్స్ లేనప్పటికీ, ఇది బాగా స్థిరపడింది, ఒక సమస్య రూపొందించబడితే మరియు పార్టీలు దాని గురించి తెలుసుకొని ఉంటే మరియు ఆ సమస్యపై విచారణకు వెళ్లి సాక్ష్యాలను సమర్పించి సాక్ష్యాలను రూపొందించడానికి అవకాశం లభించేది లేదా చెప్పబడిన సమస్యకు సంబంధించి సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేయాలి, నిర్దిష్ట అభ్యర్థన కోరుకునే విషయంలో ఎలాంటి అభ్యంతరాలు లేవనెత్తడానికి అనుమతించబడదు. అందువల్ల మొదటి ప్రతివాది నేరారోపణకు సంబంధించిన వాస్తవాలను అణిచివేసే ప్రశ్నపై ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ యొక్క అన్వేషణలో విస్మరించడాన్ని బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా రివ్యూ ఆర్డర్‌లో తప్పుపట్టింది. రివ్యూ ఆర్డర్‌లో బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా చేసిన మరో తీవ్రమైన తప్పు ఏమిటంటే, ప్రతివాది తన పేరును "ప్రీతమ్ సింగ్" నుండి పి.ఎస్.మదన్" గా మార్చుకోవడం మరియు చివరి పేరుతో ప్రాక్టీస్ చేయడం గురించి ఎటువంటి తీవ్రమైన పరిశీలన చేయలేదు. అటువంటి ప్రవర్తన బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియాను మోసగించే ఉద్దేశాన్ని స్పష్టంగా వెల్లడించింది, ఇది అంతకుముందు అతనిని మూడేళ్లపాటు ప్రాక్టీస్‌ని నిలిపివేసింది. సస్పెన్షన్‌కు సంబంధించిన నోటిఫికేషన్‌ను ముందుగా పేర్కొన్నట్లుగా అతనికి ప్రత్యేకంగా తెలియజేయడం వలన, ప్రతివాది సస్పెన్షన్ ఆర్డర్ గురించి యిగ్నొరెన్స్ తో వాదించడం మరియు నిషేధ సమయంలో ప్రాక్టీస్ ను కొనసాగించడం అనుమతించబడదు.

04.10.1991న బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ఆమోదించిన ప్రాథమిక క్రమంలో, అప్పీలుదారు ప్రేఫర్డ్ అప్పీల్‌లో, బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా మూడేళ్లపాటు సస్పెన్షన్‌కు తగిన కారణాలను తెలియజేసింది. ఇలా పేర్కొనబడింది:

> "ఇప్పుడు శిక్ష విధించే ప్రశ్నకు వస్తే, మేము రాష్ట్ర బార్ కౌన్సిల్‌తో ఏకీభవించలేము. వ్యక్తులు వృత్తిపరమైన దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు తేలితే మరియు ఎవరిపై, ప్రాక్టీస్ నుండి సస్పెన్షన్ శిక్ష విధించబడింది, కోర్టుల్లో ప్రాక్టీస్‌ను కొనసాగించడాన్ని తీవ్రంగా పరిగణించాలి. శిక్ష ఏదైనా ఉంటే అక్షరాన్ని మరియు స్ఫూర్తిని అనుభవించవలసి ఉంటుంది. వేరే పేరుతో కోర్టులలో ప్రాక్టీస్ చేయడం ద్వారా అది సాధించలేము. అతను తన సరైన పేరు కాకుండా వేరే పేరుతో ప్రాక్టీస్ చేయడం వల్ల ఇది మరింత తీవ్రమైనది. దానిని తేలికగా చూడలేము మరియు దోషులను హెచ్చరిక మరియు మందలింపుల హుక్ నుండి వదిలివేయలేము.

అందువల్ల బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ఆర్డర్‌ను పక్కన పెట్టి అప్పీల్‌ను మేము అనుమతిస్తాము మరియు ప్రతివాది అయిన ప్రీతమ్ సింగ్ ఈ ఆర్డర్ అందిన తేదీ నుండి మరో 3 సంవత్సరాల పాటు ప్రాక్టీస్ నుండి సస్పెండ్ చేయబడతారు."

మా దృష్టిలో మొదటి ప్రతివాది యొక్క దుష్ప్రవర్తన చాలా తీవ్రమైనది మరియు బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా 04.10.1991 నాటి తన ప్రారంభ ఆర్డర్‌లో మూడు సంవత్సరాల పాటు సస్పెన్షన్ శిక్షను విధించడాన్ని ఖచ్చితంగా సమర్థించింది. రివ్యూ ఆర్డర్‌లో బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా వ్యవహరించిన తీరు, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, దుర్వినియోగం మరియు శిక్ష యొక్క పరిమాణం చాలా సాధారణంగా మరియు సంతృప్తికరంగా లేదు. మొదటి ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా మరియు ముఖ్యంగా అతను బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా యొక్క ఆర్డర్‌ను ఉల్లంఘించడం మరియు సంబంధిత వ్యవధిలో వేరే పేరుతో ప్రాక్టీస్ చేయడం రుజువైన దుష్ప్రవర్తనకు సంబంధించిన రెండు అంశాలకు ఇది తగినంత తీవ్రతను ఇవ్వలేదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, మేము 27.02.1992 నాటి సమీక్షలో ఆమోదించిన బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా ఆర్డర్‌ను పక్కన పెట్టాము మరియు బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా 04.10.1991 నాటి ఆర్డర్ ని పునరుద్ధరిస్తున్నాము. మూడు సంవత్సరాల ప్రాక్టీస్ నిషేధం యొక్క తాజా ఉత్తర్వును ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ సూచించిన పద్ధతిలో నోటిఫికేషన్ ద్వారా జారీ చేయాలని మేము నిర్దేశిస్తున్నాము మరియు దానిని ప్రచురించడానికి మరియు మొదటి ప్రతివాదికి వ్యక్తిగతంగా అందించబడేలా చూడాలి. నిషేధం యొక్క తాజా కాలం ప్రారంభమయ్యే తేదీని మరియు అది ఏ తేదీ వరకు అమలు చేయబడుతుందో, మూడు సంవత్సరాల కాలవ్యవధిలో ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ నిర్ణయించవలసి ఉంటుంది. ఢిల్లీ బార్ కౌన్సిల్ నోటిఫికేషన్ జారీ చేసిన తర్వాత మరియు మొదటి ప్రతివాది అందించిన తరువాత, అదియే ఈ కోర్టుకు నివేదించబడుతుంది. బార్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా నుండి లేఖ అందిన తర్వాత ఈ విషయం జాబితా చేయవచ్చు.

అప్పీల్ పరిష్కరించబడింది.